

שחרור הכתל – קול שופר של נס!

הספור המפלא על הרב שלמה גורן זכר צדיק לברכה,
אשר הביא את דבר השם אל אבנים קדושות.

מהמנות והודיה להשם על הנסים הגדולים.

לקראת הנס הגדול

שנת 1967. הרב הראשי
לצה"ל, הרב שלמה גורן,
עומד עם החילים הגבורים
לפני שהם יוצאים לקרב.
הוא אומר להם דברי
אמונה, כדי שידעו שהשם
שומר עליהם.

רצים עם ספר תורה ביז

במהלך הקרב בירושלים, הרב גורן לא עזב את אמונתו. הוא עודד את החיילים ורץ יחד אתם ממש עד לכתל המערבי, כשבידו ספר תורה ושופר!

שכינה בין האבנים

הרב גורן היה מהראשונים שהגיעו לכתל!
באהבה רבה הוא שם את ספר התורה בין
אבנים הן. החלום של דורות רבים התגשם!

תקיעת נצחון והודיה

הרב תקע בשופר בקול גדול! קול שחדר
את השמים והגיע עד כסא הכבוד. כלם
נשאו תפלה ואמרו פרקי הודיה על הנס
הגדול שעשה הקדוש ברוך הוא.

תוֹדָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ

תוֹדָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ

"חֶסֶד גָּדוֹל נָתַן לָנוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוא לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, " אָמַר הָרַב.
זְכִינוּנוּ שׁוּב לְהִתְפַּלֵּל בַּמָּקוֹם
שֶׁמִּמֶּנּוּ הִשְׁכִּינָה, הָאוֹר שֶׁל הַשֵּׁם,
מֵעוֹלָם לֹא עֲזָבָה.

נְשִׁיקָה עַל אֲדַמַּת הַקּוֹדֶשׁ

אֱלוֹף מְשֻׁנָּה מוֹטָה גוֹר, מְפַקֵּד חֲטִיבַת הַצְנָחָנִים, סִפֵּר
בְּסִפְרוֹ עַל הָרָגַע הַמְּרִגֵּשׁ: הָרַב גּוֹרֵן וַחֲבוּרָתוֹ הָיוּ
הַיְשׁוּנִים בְּרַחֲבָהּ. הָרַב נָפַל עַל רֹצְפַת הַכֶּתֶל, נָשַׁק לָהּ,
לָהּ, וּבִירָךְ בְּדַמְעוֹת שְׂמָחָה אֶת בְּרַכַּת "שֶׁחַיָּנו".

שְׁלִיחַ לְהַבִּיא אֶת הַצַּדִּיק

הָרַב גּוֹרֵן זָכַר אֶת חָמִיו, אָבִי אִשְׁתּוֹ.
הָיָה זֶה "הַנָּזִיר הַיְּרוּשָׁלַּמִּי" – הָרַב דָּוִד כֹּהֵן.
הוּא הָיָה אִישׁ צַדִּיק, קָדוֹשׁ וּמִיָּחָד
בְּמִינוֹ.

הָרַב גּוֹרֵן שָׁלַח מִיד אֶת הָרֶכֶב שְׁלוֹ
כְּדֵי לְהַבִּיא אֶת הַצַּדִּיק אֶל הַכֶּתֶל.

דְּבוּקִים לְאַבְנִים

כַּאֲשֶׁר הַנְּזִיר הַגִּיעַ, הוּא נִדְבַק מִיָּד לְאַבְנֵי הַכֶּתֶל מְרֹב קִדְשָׁה וְהַתְּרַגְּשׁוּת.
כִּי עֲמָדוֹ יַחְדָּו מְסַפֵּר דְּקוֹת – הָרֹב, מוֹטָה גּוֹר, וְהַכֶּתֶל. כֻּלָּם יַחַד מְתַפְּלִים לְהַנִּשְׁחָר.

לֵב יִהוּדִי פּוֹעֵם בְּאֶבֶן

מוֹטָה גּוֹר תֵּאֵר תְּחִיָּה רוּחָנִית עֲצוּמָה:
"דֶּרֶךְ גּוֹפּוֹ שֶׁל הַנָּזִיר הַיְּרוּשָׁלָּמִי,
שֶׁהָיָה כְּמוֹ מְשַׁתֵּק מְרֹוב הַתְּרַגְּשׁוֹת,
הִרְגֵּשְׁתִּי אֶת דְּפִיקוֹת הַלֵּב הַיְּהוּדִי
בּוֹקְעוֹת מִתּוֹךְ הָאֶבֶן!"

הַמַּסָּע מִמִּשְׁיָד – חוֹזְרִים לְאַבוֹת

הֵנָּס לֹא נִגְמַר בִּירוּשָׁלַיִם.
בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וּבִיּוֹם לְמַחֲרָת,
זְכוּ חֵילֵי צֹה"ל וְהָרַב גּוֹרֵן
לְשַׁחֲרֵר עוֹד מְקוֹמוֹת
שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ
וְאַמֵּהוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים.

מִנַּחֲמִים אֶת אֲמָא רַחֵל

עוֹד בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, הִגִּיעוּ הָרֶב
וְהַחֲיִלִּים לֹו בֵּית לָחֶם, אֶל קֶבֶר רַחֵל.
הָרֶב גּוֹרֵן נִשָּׂא תִפְלָה וְאָמַר פָּסוּק
מִהֲנִבִּיא לְרַחֵל אָמְנוּ: "מִנְעֵי קוֹלֶךְ
מִבְּכִי... וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם!" הַבָּנִים
סוּף סוּף חָזְרוּ הַבֵּיתָה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם.

שָׁלוֹם לְאַבוֹת וְלִאֲמָהוֹת!

וּלְמַחֲרָת, הָרַב גּוֹרֵן וַצְבָּא הֶגְנָה
לְיִשְׂרָאֵל הִגִּיעוּ לְמָקוֹם מִיָּחָד נִוְסָף:
"מַעֲרַת הַמְּכַפֶּלָּה".

כִּךְ זָכִינוּ לְהִתְחַבֵּר שׁוּב
לְאַבוֹת וְלִאֲמָהוֹת שְׁלָנוּ
בְּחִבּוּרֵן עִיר הָאַבוֹת!

נֵס הַחֲזָרָה לְמִקְדָּמוֹת הַקְדוֹשִׁים

אחרי הנס (1967):

זכינו שהשם החזיר אותנו! שופר בכתל,
בקבר רחל ובמערת המכפלה.

אחרי הנס (1967):

זכינו שהשם החזיר אותנו!
שופר בכתל, תפילה בקבר רחל
ובמערת המכפלה.

לפני הנס:

להתגעגע ולהתפלל מרחוק

לפני הנס:

להתגעגע ולהתפלל מרחוק
שנים רבות, באמונה שלמה.

לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאֱהָבָה וְהַתְּפִלָּה

הַסִּיפּוּר שֶׁל הָרַב גּוֹרֵן, מוֹטָה גּוֹר וְהַנָּזֵר מְלִמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁהַנֶּשֶׁם
אֲתָנוּ תָּמִיד. כְּשֶׁאֵנּוּ בָּאִים לִכְתֹּל הַיּוֹם, נִזְכֵּר לְהוֹדוֹת לְהַנֶּשֶׁם
עַל הַנִּסִּים וְלְהַתְּפִלָּל בְּאֱהָבָה, כִּי מִהַמָּקוֹם
הַזֶּה... הַשְׂכִּינָה מַעוֹלָם לֹא זָזָה!

